

Παρουσία της ΠτΔ Κ. Σακελλαροπούλου ο επίσημος εορτασμός της 26ης Οκτωβρίου στο ΑΠΘ

/ [Επικαιρότητα](#)

Παρουσία της Προέδρου της Δημοκρατίας, [Κατερίνας Σακελλαροπούλου](#), πραγματοποιήθηκε το απόγευμα ο επίσημος εορτασμός της Ημέρας του Πολιούχου της Θεσσαλονίκης, Αγίου Δημητρίου, της 110ης Επετείου της Απελευθέρωσης της πόλης και του Έπους του '40 στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στην Αίθουσα Τελετών.

“Η Ιστορία, όπως λέγεται, δεν είναι παρά η εισβολή του άγνωστου στην πραγματικότητα. Ιδιαίτερα φέτος, η συμβολική αξία γίνεται εμφανέστερη καθώς το διακύβευμα γιγαντώνεται εκθετικά: πανδημία, πληθωρισμός, ενεργειακή και οικονομική κρίση, και στο τέλος του δρόμου: πόλεμος” τόνισε στην προσφώνησή ο

πρύτανης του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, καθηγήτης **Νίκος Παπαϊωάννου**.

“Την ίδια στιγμή η πίστη στη **Δημοκρατία** και στη συνοχή των φιλελεύθερων κοινωνικών δομών έχει διαβρωθεί συθέμελα. Φαίνεται πως η τελευταία δεκαπενταετία λειτουργεί σαν “δοκιμασία κρούσεως” στις αντοχές μας και στα αποθέματα αισιοδοξίας των παιδιών μας για το μέλλον. Ο κόσμος που προέκυψε μετά την πτώση της σοσιαλιστικής ουτοπίας, μοιάζει πολύ πιο αφιλόξενος από όσο θα μπορούσε κανείς να προβλέψει. Πώς φτάσαμε όμως ως εδώ;” υπογράμμισε ο πρύτανης του ΑΠΘ και πρόσθεσε: “Φτάσαμε διότι στρεβλώσαμε τα όσα μας κληροδοτήθηκαν. Εξισώσαμε την αγάπη για τον τόπο μας με έναν φοβικό νατιβισμό, εχθρικό απέναντι στις διαφορετικές πεποιθήσεις και την ετερότητα. Εξομοιώσαμε τον πατριωτισμό με περιχαράκωση σε ομάδες που υψώνουν τείχη ολόγεια με εκείνα που πασχίσαμε για την πτώση τους μόλις λίγα χρόνια πριν. Το μέλλον στο οποίο προσβλέπαμε πολλοί κατέπεσε καθώς θεωρήσαμε τη φιλελεύθερη δημοκρατία δεδομένη ως μία αφ’ εαυτής ορμώμενη διαδικασία διαρκούς ανέλιξης: κοινωνικής, οικονομικής και τεχνολογικής. Συνάμα, το πέρασμα του χρόνου διέγραφε από τη συλλογική μνήμη τις σκοτεινές πτυχές του ευρωπαϊκού αντιφιλελευθερισμού. Τότε ήταν που εισέβαλλε το άγνωστο στην πραγματικότητα”.

“Μιλώ σε πρώτο πληθυντικό διότι εμείς εκ του ρόλου ως ακαδημαϊκοί δάσκαλοι μας οφείλαμε να λειτουργήσουμε σαν κυματοθραύστης σε αυτές τις φυγόκεντρες τάσεις. Μέρες όπως η σημερινή αποτελούν κομμάτι της προσπάθειάς μας για να διορθώσουμε αυτή τη στρέβλωση – ή, αν θέλετε, τα σπασμένα. Να καταστήσουμε σαφές διά του παραδείγματός μας πως η οχύρωση σε άτεγκτα/ανελαστικά ταυτοτικά σύνολα και “αντίπερα όχθεις” λειτουργεί μόνον μηδενιστικά. Θελήσαμε

και αποτύχαμε ως γενιά να δώσουμε ένα καλύτερο μέλλον στα παιδιά μας και το πληρώνουμε ακριβά” τόνισε.

“Στα παιδιά μας πέφτει τώρα η ευθύνη για να διορθώσουν οριστικά αυτή τη νόθευση. Δεν είναι εύκολο, όπως δεν ήταν εύκολα τα όσα βίωσαν οι πρόγονοί μας. Τα δικά τους χαρακώματα μας επέτρεψαν να βρισκόμαστε σε αυτή την αίθουσα. Τα τωρινά χαρακώματα μπορεί να είναι μεταφορικά, όμως η ζωή δείχνει πόσο εύκολα μπορούν να διολισθήσουν σε απτή πραγματικότητα. Η κρισιμότητα αυτής της αναζήτησης έχει χαρακτήρα υπαρξιακό για την ίδια τη χώρα. Και αυτό, οι φοιτητές μας το αντιλαμβάνονται καλύτερα από ό,τι εμείς οι ίδιοι. Διότι όπως γράφει ο **Έριχ Κέσνερ**: μόνο τα παιδιά είναι αρκετά ώριμα για να δεχθούν τα υψηλά ιδανικά” επισήμανε.

“Στο εθνικό θυμικό έχει εγγραφεί ένα αόρατο νήμα που συνδέει τον πόλεμο εναντίον των δυνάμεων του Άξονα το '40-'41 με τον Εθνικοαπελευθερωτικό του 1821 και μέχρι το απώτατο παρελθόν με τους Περσικούς Πολέμους. Ο λόγος για τούτο είναι επειδή πράγματι υπάρχει κάτι κοινό που χαρακτηρίζει τις κορυφαίες αυτές ιστορικές στιγμές: η αδιαπραγμάτευτη επιλογή για αντίσταση στο φάσμα της δουλείας, ώστε να παραμείνει ανεξίτηλα χαραγμένη στο εθνικό DNA η ρήση του Επιτάφιου του Περικλή “θεμέλιο της ευτυχίας είναι η ελευθερία και θεμέλιο της ελευθερίας είναι η ευψυχία”” επισήμανε η κοσμήτορας της Σχολής Θετικών Επιστημών του ΑΠΘ, καθηγήτρια του Τμήματος Μαθηματικών, **Χαρά - Μυρτώ - Αγάπη Χαραλάμπους**, εκφωνώντας τον Πανηγυρικό της ημέρας με τίτλο: “Το τόξο του χρόνου και το Έπος του 1940”.

Κάνοντας αναφορά σε στιγμιότυπα που συνδέουν την μοίρα της χώρας με αυτή του **Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης** τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι στις 26 Οκτωβρίου ο ελληνικός στρατός εισήλθε ελευθερωτής στη Θεσσαλονίκη ως επιστέγασμα του Α' Βαλκανικού Πολέμου και ακολούθησε, ότι ακολούθησε μία δεκαετία μακρών πολέμων και πολιτικών παθών και ότι το '22 στην άλλη όχθη του Αιγαίου ο Καραθεοδωρής έφυγε από τη φλεγόμενη Σμύρνη σώζοντας τα βιβλία της **Μεγάλης Βιβλιοθήκης**. “Το όραμα του δεύτερου εν Ελλάδι Πανεπιστημίου δεν μπορεί υλοποιηθεί με έδρα την Ανατολή. Έτσι πλέον μορφή παίρνει στη Θεσσαλονίκη και το Πανεπιστήμιό μας ιδρύεται το 1925” υπογράμμισε η κ. **Χαραλάμπους**.

Τόνισε ακόμη ότι σε πολυσήμαντες επετείους όπως η σημερινή, αναπόδραστα το βέλος του χρόνου υποβάλλει τη θεώρηση της χρονικής συγκυρίας και του χωρικού περιβάλλοντος. “Τα πυκνά γεγονότα του σωτηρίου έτους 2022 χαράσσουν στο συλλογικό υποσυνείδητο τους σύγχρονους αγώνες των γυναικών στο Ιράν, τα δικά τους όχι, τους αγώνες τους για ελευθερία. Χαράσσουν επίσης τα πάθη και την αντίσταση του Ουκρανικού λαού στον αυταρχικό Αρμαγεδδώνα”

ανέφερε.

Επισημαίνοντας ότι στην εποχή των αλγορίθμων, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αποτελούν ένα παράλληλο σύμπαν είπε ότι η κατάχρηση του ψηφιακού κόσμου για την επίτευξη πολιτικών σκοπιμοτήτων, η σύγχυση μεταξύ αλήθειας και ψέματος, υπονομεύουν τη δημοκρατία και την ελευθερία. *“Ζητήματα παγκόσμιας πολιτικής, όπως η οικονομική κρίση, το μεταναστευτικό, η τρομοκρατία, η πανδημία, ο πόλεμος και η κρίση των αξιών, εξετάζονται υπό το πρίσμα των σχέσεων ισχύος, με τα ισχυρά κράτη να είναι οι ρυθμιστές της επικαιρότητας. Οι γενιές του σήμερα και του αύριο, όμως, οφείλουν να διδαχθούν από τις εμπειρίες των προηγούμενων, να αρνηθούν το μίσος που σπέρνει τη βία και τελικά τον όλεθρο του πολέμου. Τα διδάγματα των πολέμων ας είναι οδηγοί. Η ελευθερία του ανθρώπου εδράζεται στη συμβίωση με ειρήνη, δημοκρατία, παιδεία και δικαιοσύνη”* τόνισε η κ. **Χαραλάμπους**.

Η τελετή άρχισε με το Απολυτίκιο του Αγίου Δημητρίου από τη Χορωδία **“Γιάννης Μάντακας”** του ΑΠΘ, υπό τη διεύθυνση της Εριφύλης Δαμιανού. Στο μουσικό μέρος της εκδήλωσης, η Συμφωνική Ορχήστρα του ΑΠΘ ερμήνευσε το έργο “Επικό τραγούδι” του Θεόδωρου Καρυωτάκη και συνέπραξε με τη Χορωδία **“Γιάννης Μάντακας”** και το Χορωδιακό Εργαστήρι του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του ΑΠΘ σε διδασκαλία Εριφύλης Δαμιανού, στο έργο του John Williams, “Ύμνος στους πεσόντες” από την ταινία “Η διάσωση του στρατιώτη Ράιαν”. Τη Συμφωνική Ορχήστρα και τις χορωδίες του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης διηύθυνε ο επίκ. καθηγητής του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του ΑΠΘ, **Βλαδίμηρος Συμεωνίδης**.

Η τελετή του εορτασμού της 26ης Οκτωβρίου ολοκληρώθηκε με τον Εθνικό Ύμνο από τα μουσικά σύνολα του ΑΠΘ.